

Dotaz

Jak rozumět formulaci „s nimiž se obchoduje“ v § 17 odst. 1 písm. g) zákona o investičních společnostech a investičních fondech? Postačí, je-li cenný papír přijatý k obchodování na veřejném trhu, nebo je třeba, aby se s ním v určitém objemu „obchodovalo“, popř. v jakém?

Odpověď

Podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o investičních společnostech a investičních fondech“), může být majetek v podílovém fondu a majetek investičního fondu uložený v cenných papírech tvořen zahraničními cennými papíry, *s nimiž se obchoduje* na veřejném trhu zemí OECD nebo na jiném zahraničním trhu, za předpokladu, že výběr tohoto veřejného trhu byl schválen Komisí.

Investiční společnost či investiční fond musí spravované prostředky investovat nejen v souladu s výčtem § 17 zákona o investičních společnostech a investičních fondech, ale především s odbornou péčí s cílem zabezpečit růst nebo výnos majetku (srov. § 5a odst. 2 nebo § 7 odst. 4 zákona o investičních společnostech a investičních fondech). Povinnost zkoumat, zda konkrétní titul obchodovaný na zahraničním veřejném trhu vykazuje dostatečnou likviditu, přitom zahrnuje právě povinnost jednat s odbornou péčí, nikoliv povinnost investovat v souladu s výčtem povolených aktiv.

Omezení plynoucí z § 17 zákona o investičních společnostech a investičních fondech se naopak uplatňují zcela bez ohledu na odbornou péči jednatelů. I kdyby investiční společnost či investiční fond s maximální odbornou péčí identifikovaly jako vhodný objekt investice instrument do výčtu nezahrnutý, nesměly by jej do portfolia fondu nabýt. Totéž platí obráceně: samotná skutečnost, že výčet § 17 zákona o investičních společnostech a investičních fondech zahrnuje určitý instrument, automaticky neznamená, že jeho nákup jednatel realizuje s odbornou péčí.

Zkoumání znaku dostatečné likvidity již při posuzování souladu investice s výčtem § 17 zákona o investičních společnostech a investičních fondech by tak překračovalo účel tohoto ustanovení a vedlo ke značné právní nejistotě. V tomto ohledu je třeba, pokud jde o posouzení souladu jednání s § 17 zákona o investičních společnostech a investičních fondech, trvat na co nejmenší možné míře diskrece.

Z věcného hlediska je třeba argumentovat, že u veřejných trhů zemí OECD lze automaticky předpokládat natolik přísná pravidla přijetí k obchodování, která likviditu přijatého titulu z povahy věci zajistí v míře dostatečné.

S ohledem na uvedené argumenty se Komise přiklání k závěru, že § 17 odst. 1 písm. g) zákona o investičních společnostech a investičních fondech nezahrnuje povinnost zkoumat, v jakém objemu se s cenným papírem na veřejném trhu skutečně „obchoduje“ (faktická likvidita na veřejném trhu). Postačí, aby byl cenný papír přijatý k obchodování na veřejném trhu (potenciál likvidity).

Likviditu cenného papíru obchodovaného na zahraničním trhu ovšem investiční společnost a investiční fond musí zkoumat na základě povinnosti jednat s odbornou péčí (§ 5a odst. 2, § 7 odst. 4 zákona o investičních společnostech a investičních fondech). Dospěje-li na základě profesionálního posouzení k závěru, že s cenným papírem se dostatečně neobchoduje, nesmí jej do portfolia fondu nabýt.

Prezídium schválilo dne 17. září 2001.

Kontaktní osoba: Aleš Smutný, 21096380